

Discurs d'Elisenda Paluzie a la concentració “Govern independentista, ara! Per la urgència social i nacional”. Plaça Catalunya, Barcelona (28/02/2021).

Ara fa dues setmanes hi va haver eleccions al Parlament de Catalunya. Unes eleccions difícils per a l'independentisme, que hi arribava molt dividit, sense full de ruta unitari des de fa tres anys, i enmig d'una pandèmia i una crisi econòmica i social duríssima.

I malgrat tot això, **vosaltres** vaueu tornar a donar a les candidatures independentistes una victòria clara i contundent. Amb 74 escons i **el 52% del vot popular directe**.

Hem superat la fita del 50%, que se'ns resistia i que va marcar l'Assemblea fa dos anys en el seu full de ruta. Una fita que ens torna a legitimar internament i externament.

Que no ens tornin a dir que no som majoria! No us deixeu dir mai més que no som majoria! Som majoria política i social i hem tornat a guanyar, com vam guanyar l'1 d'octubre!

Aquest moviment polític té unes bases sòlides i fidels que no fallen mai:

- Vosaltres, que heu vingut avui aquí i que aneu a totes les mobilitzacions des de fa anys.
- La gent que des de fa més de tres anys surt cada setmana a demanar la llibertat dels presos.
- La gent que ha recollit o donat diners cada cop que ha calgut pagar una fiança, una multa o una defensa legal.
- La gent que es manifesta cada cop que hi ha una detenció o una sentència injusta o per celebrar victòries judicials, com ara fa exactament un any a Perpinyà.
- I tots els que, malgrat el desànim per la manca d'horitzó i d'unitat, vaueu tornar a votar independentista el 14 de febrer.

Sempre esteu a l'alçada del repte que se us posa davant. Mai no falleu.

El poble ha complert; ara toca que els electes actuïn en justa correspondència. No podem malbaratar aquest grandíssim resultat! Només **un govern de concentració independentista**, permetrà avançar cap a la independència. És tan senzill com això.

Els continus atacs de l'Estat, en tots els fronts (judicial, polític, financer, de retallada de drets civils i socials), ens porten a una espiral de repressió-mobilització-repressió. **No hi podem quedar atrapats**. I només en sortirem amb un govern i un parlament que **recuperin la iniciativa i el camí a la independència**.

No es tracta només que hi hagi un acord per conformar un govern de les forces independentistes. Això ja ho hem tingut aquests darrers tres anys. Ens cal un govern que es construeixi sobre la base de la confiança i del projecte comú.

Som conscients que les estratègies de les tres candidatures són diferents quant al moment i mètode per culminar el procés d'independència. Però es comparteix l'objectiu, i per tant cal ser capaços de trobar consensos en el camí i accions concretes que permetin avançar.

Un d'aquests consensos entre els tres partits és el **referèndum d'autodeterminació acordat i la llei d'amnistia**. Però ambdues coses depenen de la voluntat de l'Estat. Interpel·len l'Estat perquè les concedeixi, i sabem que això no passarà.

Hem de mirar la realitat de cara, com ho vam fer l'1 d'octubre. I començar-nos a preparar per a un nou exercici real d'autodeterminació, que implicarà una confrontació no-violenta des de la desobediència institucional i civil, i que ha d'acabar amb una proclamació d'independència que, aquest cop sí, ens porti la República Catalana.

Des d'un govern independentista es poden fer passos reals per avançar si tenim:

- Un govern que abordi **la lluita contra la pandèmia** i contra la crisi econòmica i social amb sentit d'estat.
- Un govern alineat amb el **consum sobirà**, les compres i concessions amb criteris de proximitat i de desvinculació dels grans oligopolis.
- Un govern que impulsi la **sobirania energètica**.
- Un govern que desplegui una estratègia que garanteixi la **sobirania fiscal de la Generalitat** i la liquiditat en un escenari de ruptura democràtica.
- Un govern que garanteixi que **la preservació de l'ordre públic no es fa vulnerant drets**.
- Un govern que **impulsi la llengua catalana** entre la gent jove amb una aposta ferma per finançar l'audiovisual en llengua pròpia.
- Un govern del bloc independentista que treballi amb una estratègia de bloc a la resta d'institucions, i es presenti al món amb **una sola veu** i explicant clarament la naturalesa del conflicte.
- Un Parlament que exerceixi la seva sobirania per sobre de les imposicions del sistema judicial espanyol. Un Parlament amb una majoria sòlida en vots i escons. No ho oblidem: **posem en valor el 52% i utilitzem-lo quan sigui necessari!**

Tot això és possible si es recupera la confiança, la confiança entre els dirigents dels partits, i també la confiança entre els representants i els electors.

Durant unes setmanes, al setembre i l'1 i el 3 d'octubre del 2017, això va ser possible. Ho intuïem i ho hem llegit: les confiançaes que van teixir la Marta Rovira i el Jordi Turull, el que ens ha explicat la Mireia Boya sobre la xarxa de complicitats que es va establir entre diputades al Parlament. I tantes altres relacions entre partits i amb gent de fora dels partits que van superar les diferències i van establir la confiança necessària per poder fer un referèndum contra tot un estat.

I ho vam viure tots, entre nosaltres, al carrer, a la feina, als grups d'amics i amb els veïns, organitzant-nos per defensar el referèndum, i trobant també el suport de milers i milers de demòcrates que no comparteixen el nostre objectiu però el respecten. Un respecte que es guanya quan es lidera i s'és coherent.

No desaprofiteu l'oportunitat. Els vots de la gent us han tornat a donar una oportunitat per liderar el camí a la llibertat. Si ho feu, la gent, com sempre, no fallarà. Aquest cop ho farem millor i guanyarem la independència!

Visca Catalunya lliure!